

Koszorúcska

*Szüzességével az állampolgárságát is
elvesztette a nászéjszakán és csak
kilenc év múlva honosodott vissza
– immár kislányával – a községbe,
ahonnan el se ment.*

*Buta vagyok, de jó vagyok,
mondhatta méltán,
különben nem siet haza
apja kérésére
az egyéves varróiskolából,
nem hiszi el,
ha kikosarazza,
kútba ugrik a jóképű
fiumei táncmester,
aki vele táncolta végig
a koszorúcskát
a városlódi alsó kocsmá
fűrészpáros padlóján.*

*A fiatalember a tengerről mesélt,
ahol a hullámok tánca
egybesimul a tánc forgatagával,
a kikötőről, ahol megfordul
az egész világ.
És mesélt nyilván a korzóról is:
napernyővel sétálnak a nők
az elegáns kirakatok előtt,
s hogy az édesanyja – micsoda
véletlen – maga is varrónő.*

*És özvegy,
mint a fiatalasszony lesz
nyolc hónappal az esküvő után.*

*Mert a papa mindig
a legkisebb lányának
kedvezett.*

*Egy ideig még várták,
hogy a bátyja lép az elhunyt helyére,
de másként alakultak a dolgok,
más táncrendet írt a történelem.*

*Iratok, fényképek, levelek
hulltak a tűzbe,
egyedül az esküvői képnek
kegyelmeztek meg.*

Kidobós

*Lábadra léptem, ütköztünk
más párokkal. Mért hitted, hogy
direkt csinálom?*

*Mindenki
úgy táncol, ahogy él, mondtad,
és nem engedted vezetni magad.
Önálló voltál, én bizonytalan.
Rángattuk egymást, tipródtunk,
s dühösen abbahagytuk,
azt hittük, végleg.*

*De hús év se kellett, és
„tanuljuk meg a kidobót” – javasoltad.
Gyakoroltunk is szorgalmasan,
majd élesben próbáltuk ki,
mert mintha csak ránk vártak volna,
divatba jöttek a nosztalgiaestek.
Egész jól összeszoktunk. Hullámozott
vadászöld szoknyád. Kavartuk a port,
ám hirtelen, ahogy elmegy az áram,
abbamaradt a bulizás.*

*Nyilván közrejátszott,
hogy nem kér fel többet,
akiért táncolni tanulsz.*

*És meguntuk, persze, a zenét is,
hétről hétre
ugyanazt a repertoárt.*